

# РЕШЕНИЕ

№ 1216

гр. София, 23.02.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав**, в публично заседание на 30.11.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Калин Куманов**

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **8603** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Д. Д. Г.-К. от [населено място], [улица], ет.3, ап.11, ЕГН: [ЕГН], против Ревизионен акт /РА/ № Р-22221020008101-091-001/ 18.04.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-гр.С., потвърден с Решение № 1147/25.07.2022 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, относно определеното ѝ задължение за данък по Закона за данъците върху доходите на физически лица за 2014 г. в размер на 3 918.70 лв. и лихва от 2 771.17 лв.

Жалбоподателката счита ревизионния акт за необоснован, незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалноправните разпоредби на данъчното законодателство, като излага подробни съображения. С оглед на това претендира отмяната на РА. В с.з. жалбоподателката не се явява, а процесуалният ѝ представител адв.Ц. моли жалбата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Претендира сторените по делото разноски и адвокатско възнаграждение, съгласно представен списък.

Ответникът – Директорът на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП, чрез юк.Г. моли Съда да потвърди обжалвания РА, като присъди в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните и при направената

служебна проверка за законосъобразност на акта, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл.156, ал.1 ДОПК. Решението на Директора на ДОДОП е връчено на жалбоподателката на 16.09.2022 г. /л.125/. Жалбата е подадена на 05.08.2022 г. с вх.№ 53-04-677 и при наличието на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

От фактическа страна Съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221020008101- 020-001/18.12.2020 г., издадена от М. А. К., Началник на сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП-С., е възложена ревизия на жалбоподателката за установяване на данък върху годишната данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ за 2014 г. Заповедта е връчена на 21.12.2020 г. по електронен път, като ревизията следва да приключи в срок до три месеца от връчване на ЗВР. За ревизиращи органи са определени А. Л. И., гл.инспектор по приходите и ръководител на ревизията, и К. Д. С., гл.инспектор по приходите. Със Заповед № Р-22221020008101-023-001/17.03.2021 г. ревизионното производство е спряно, поради това, че съпругът на ревизираното лице е депозирал жалба срещу издадения му РА № Р-22220219008141-091-001/ 10.08.2022 г., с който е установено начално салдо за 2013 г. и са определени задължения за този период, както и че решението на АССГ ще има пряко отношение за определяне на данъчните задължения за 2014 г. на ревизираното лице. Със Заповед № Р-22221020008101-143-001/ 04.10.2021 г. ревизионното производство е възобновено. Със ЗИЗВР № Р-22221020008101-020-002/11.10.2021 г. е определено ревизията да завърши до 09.12.2021 г.

Ревизионният доклад /РД/ по извършената ревизия с № Р-22221020008101-092-001 е изготвен на 19.01.2022 г. и е връчен по електронен път на ревизираното лице на 23.02.2022 г. Срецу РД ревизираното лице не е подало възражение.

Ревизионният акт под № Р-22221020008101-091-001 е издаден на 18.04.2022 г. и е връчен лично на ревизираното лице на 05.05.2022 г. по електронен път.

При ревизията е установено, че жалбоподателката е местно лице по смисъла на чл.4, ал.1 вр. чл.6 ЗДДФЛ. От справка в информационната система на НАП е установено, че за ревизираното лице е последно подадена Декларация обр.1 за м.април 2020 г. от "Про тент систем" ЕООД с данни за лице, осигурено по трудово правоотношение с осигурителен доход в размер на 1 042 лв. Установено е, че ревизираното лице няма задължения за данъци и ЗОВ, както и че не упражнява дейност в обекти и офиси при използване на регистриран ЕКАФП. Д. Д. Г. – К. е свързано лице със С. И. К. – дете, Е. И. К. – дете, и И. К. К. – съпруг. Извършена ѝ е ревизия, приключила с РА № Р-22221019008142-091-001/10.08.2020 г.

В хода на ревизионното производство на ревизираното лице са връчени по електронен път: Искане за представяне на документи и писмени обяснения № Р-22221020008101-040-001/02.03.2021 г., , получено на 02.03.2021 г. /П..1/ и ИПДПОЗЛ № Р-22221020008101-040-002/ 26.11.2021 г. /П..1/. В отговор ревизираното лице е представило доказателства /П..1, с.78/.

В хода на ревизията от ревизиращите органи са установили обстоятелства по чл.122, ал.1, т.7 ДОПК, поради което ревизионното производство е проведено по реда на чл.122 ДОПК. На ревизираното лице е изпратено Уведомление по чл.124, ал.1 ДОПК № Р-22221020008101-113- 001/26.11.2021 г. /П..1, л.91/, с което лицето е уведомено, че ревизията ще бъде извършена по особения ред, поради установени данни за укрити

приходи или доходи и на основание чл.122, ал.1, т.2 ДОПК основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл.122 ДОПК. Същото е връчено на ревизираното лице по електронен път на 13.12.2021 г. С уведомлението е определен срок за представяне на доказателства и становище – 14 дни от датата на връчване на уведомлението.

С Протокол № Р-22221020008101-П.-001/14.10.2021 г. са присъединени доказателства от извършена проверка за съпоставка на доходи и имущество на физическо лице № ПФ-22221019000898-ОРП-001/ 01.08.2019 г., подробно описани в същия /П..1, л.96/. Присъединени са доказателства за извършените разходи за издръжка на домакинство през ревизираните периоди, за налични парични средства в брой в началото и края на ревизираните периоди, документи за произхода на средствата и др. Приложени са отправени искания за представяне на документи и писмени обяснения до външни институции и трети лица - СДВР-КАТ, Гранична полиция, "Теленор България" АД, "Мобилтел" ЕАД, "Софийска Вода" АД, търговски банки и др., описани в РД.

По отношение на т.1 Източници и размер на доходите за ревизирания период, от страна на ревизиращите органи е установено от ИС на НАП, че жалбоподателката е работила по трудово правоотношение в "Про тент систем" ЕООД, с годишно нетно възнаграждение в размер на 4 262.22 лв. От справка за изплатени суми на физически лица по чл.73 ЗДДФЛ е констатирано, че за ревизираното лице са декларирани изплатени доходи от наем на движимо имущество в размер на 400 лв. и удържан данък 36 лв.

За 2014 г. ревизираното лице е подало ГДД по ЗДДФЛ вх.№ 224391500589772/16.04.2015 г., с която е декларирано: Брутен доход от трудови възнаграждения в размер на 4 952.67 лв., удържани ЗОВ 706.91 лв. и Годишна данъчна основа 4 592.67 лв. Деклариран е доход от наем на движимо имущество в размер на 400 лв., удържан авансов данък от платеща на дохода в размер на 36 лв. Ревизията е приела за установено, че лицето е получавало доходи от трудови правоотношения в размер на 4 262.22 лв. и доходи от отдаване под наем на МПС в размер на 364 лв.

Установено е че ревизираното лице притежава 0.7 идеални части от право на собственост върху земя и сграда, находяща се в [населено място], [улица]. През периода на ревизията е придобило S ид.ч. от недвижим имот в [населено място], [улица], ет.3, ап.11 със застроена площ от 70 кв.м, придобит с Нотариален акт № 34 на 15.12.2014 г. за сумата от 115 400 лв. Имотът е платен чрез ипотечен кредит (103 860 лв.) и съфинансиране (11 540 лв.), платени по банков път. За покупката на недвижимият имот, който е в режим съпругеска имуществена общност, е получен ипотечен кредит, в който като кредитополучател е посочена Д. Д. Г.-К., а съпругът И. К. К. е посочен като съдлъжник. Установено е, че средствата за съфинансиране са придобити чрез изтеглен от К. потребителски кредит в размер на 12 000 лв. Паричните средства са получени по банков път.

Органите по приходите са отразили покупката на недвижимия имот в разходната част на паричният поток, независимо че същият е придобит в режим на СИО, тъй като средствата за покупка са получени и изплащани от нейната банкова сметка. Получените суми от банковите кредити за покупката на имота са отразени в приходната част на паричния поток на ревизираното лице.

През ревизираните периоди е установено, че лицето е притежавало МПС в режим на СИО - лек автомобил О. Вектра.

С предходна ревизия, приключила с РА № Р-22221019008142-091- 001/10.08.2020 г., е установено, че Д. Д. Г.-К. получава работна заплата около средната за България, както и че получава допълнително доходи от отдаване под наем на недвижим имот в размер на 960 лв. В резултат на извършен анализ през 2013 г. приходната администрация не е установила изплатени суми от работни заплати в брой, нито изтеглени суми от банковите сметки в брой над 5 000 лв. Така органите по приходите са приели, че ревизираното лице е разполагало с наличност в брой в началото на 2014 г. в размер на 5 000 лв.

Извършена е съпоставка на придобитото имущество, извършените разходи и декларираните доходи, при което е установено, че декларираните и/или получени доходи от ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние - обстоятелство по чл.122, ал.1, т.7 ДОПК. От Декларация за притежаваното движимо и недвижимо имущество, извършените сделки през ревизирия период органите по приходите не са установени несъответствия между декларираните от ревизираното лице обстоятелства и установените факти. Ревизираното лице е представило следните договори:

1. договор за паричен заем от 21.05.2014 г. между Б. Б. – заемодател и Д. Д. Г.-К. – заемател, с който заемодателят предава на заемателя сума в размер на 1 808 лв. Установено е, че сумата е получена по банков път. На заемодателя е връчено ИПДПОТЛ с цел установяване на произхода на паричните средства. Б. Б. е декларирал, че по предоставения заем няма определена лихва; към м.октомври 2019 г. заемът не е върнат. От извършена справка в ИС на НАП е констатирано, че Б. се е осигурявал като самоосигуряващо се лице, не е подал ГДД по ЗДДФЛ. Ревизията е приела, че Б. Б. е разполагал с възможността да предостави сумата в размер на 1 808 лв. на ревизираното лице и сумата е отразена в приходната част на паричния поток.

2. договор за паричен заем от 09.06.2014 г. между А. А. – заемодател и Д. Д. Г.-К. – заемател, с който заемодателят предава на заемателя сума в размер на 1 483 лв. Установено е, че сумата е получена по банков път. На заемодателя е връчено ИПДПОТЛ с цел установяване на произхода на паричните средства. А. е декларирал, че по предоставения заем няма определена лихва. Не е представил обяснения относно произхода на парите. От извършена справка в ИС на НАП е констатирано, че същият е получавал доходи от трудови правоотношения около средните за страната. Представил е разписка за връщане на заема в брой на 23.09.2018 г. Ревизията е приела, че А. А. е разполагал с възможността да предостави сумата в размер на 1 483 лв. на ревизираното лице и сумата е отразена в приходната част на паричния поток.

3. договор за паричен заем от 15.11.2014 г. между Л. И. – заемодател и Д. Д. Г.-К. – заемател, с който заемодателят предава на заемателя сума в размер на 8 000 лв. Установено е, че сумата е получена в брой. На заемодателя е връчено ИПДПОТЛ с цел установяване на произхода на паричните средства. И. е декларирал, че по предоставения заем няма определена лихва. Посочил е, че произходът на парите е дарение от баща му и брат му, както и от лични спестявания. Представен е договор за дарение от 02.09.2014 г., сключен между Л. И. и Г. И. /брат/, съгласно който Л. И. е получил сума в размер на 4 000 лв. Към договора е приложена разписка за получената сума. Представено е дарение от 14.07.2014 г., сключен между Л. И. и Н. И. /баща/, съгласно който Л. И. е получил сума в размер на 3 500 лв., с приложена разписка за получаване на сумата. Представена е разписка от 05.11.2015 г. за връщане на сума в размер на 7 000 лв. и разписка от 25.07.2019 г. за връщане на сума в размер

на 1 000 лв.

В хода на ревизията е извършена справка относно имотното състояние на Л. И., като е установено, че той е получавал доходи от трудови правоотношения за периода от м.април 2008 г. до м.януари 2021 г., както и че не е подавал ГДД по ЗДДФЛ за получени доходи от извънтрудови правоотношения. Констатирано е, че през периода, в който Л. И. не е упражнявал трудова дейност, той се е осигурявал като самоосигуряващо се лице. Установено е, че същият е закупил МПС през м.февруари 2015 г., като е предоставил заем на ревизираното лице в размер на 8 000 лв. през м.ноември 2014 г. От справка в ИС на НАП е установено, че Г. И. /брат/ получава доходи около средните за страната, а Н. И. /баща/ е самоосигуряващо се лице на минимален осигурителен доход, не са за подавани ГДД по ЗДДФЛ за получени доходи за 2013 г. и 2014 г., нито данни за получени обезщетения и пенсия за прослужено време или инвалидност. Ревизията е приела, че не се доказва възможността Л. И. да притежава парични средства в размери, които да покрият разходите му за живот, разходите по закупуване на МПС, както и свободни парични средства, които да отдаде в заем на ревизираното лице.

4. договор за паричен заем от 27.11.2014 г. между Б. К. - заемодател и Д. Д. Г.-К. - заемател, с който заемодателят предава на заемателя сума в размер на 9 000 лв.; и договор за паричен заем от 17.12.2014 г. между същите лица, за сума в размер на 9 000 лв. Сумите са получени в брой. На Б. К. е връчено ИПДПОТЛ с цел установяване на произхода на парите. К. е декларирала, че по предоставения заем няма определена лихва; на 16.06.2018 г. и на 19.06.2019 г. сумите са върнати, но не е представила разписки или банкови извлечения. К. е декларирала, че предоставените суми са от продажба на имот през 2014 г. с продажна цена 23 000 евро. От справка в ИС на НАП е установено, че Б. К. е получавала доходи от трудови правоотношения над средните за страната. Ревизията е приела, че не се доказва възможността Б. К. да е разполагала със свободни средства, които да предостави на ревизираното лице, със следните мотиви:

- сумата, предмет на заема е предоставена в брой, като не са представени доказателства, че Б. К. е разполагала с тази сума. В обясненията си К. е посочила, че сумата е придобита от продажба на недвижим имот, като ревизията е приела, че тази сума надвишава допустимата сума за плащане в брой съгласно Закона за ограничаване на плащанията в брой и при извършената продажба на недвижимия имот е следвало сумата да е постъпила в банковата сметка на К.. Прието е за житейски нелогично, при наличие на парична сума в банкова сметка, К. да тегли сумата, предмет на договора за заем и да я предостави в брой на ревизираното лице, а то от своя страна да я внесе в банковата си сметка;

- установено е, че през 2011 г. е учредено право на строеж в полза на Б. К. на сграда – къща с площ 124 кв.м в околностите на [населено място], общ.К.. През 2012 г. имотът е ипотеккиран срещу получаване на кредит. През 2014 г. К. е продала апартамент в [населено място],[жк], с площ 44.41 кв.м. През 2016 г. е вписано окончателното прехвърляне на имота в [населено място] – къща от 124 кв.м. Поради това Б. К. не е разполагала със свободни парични средства в размер на 18 000 лв., които да предостави в заем на ревизираното лице.

- прието, че представените договори за заем, като частни документи, неподкрепени със съответните доказателства, не доказват реалност, респективно, че се характеризират единствено с формална доказателствена сила, че подписалото ги лице

е действителният автор на съдържанието на документа.

5. договор за паричен заем от 11.12.2014 г. между А. К. - заемодател и Д. Д. Г.-К. - заемател, с който заемодателят предава на заемателя сума в размер на 9 000 лв. Сумата е получена в брой. На А. К. е връчено ИПДПОТЛ с цел установяване на произхода на парите. К. е декларирал, че по предоставения заем няма определена лихва. Представил е разписка за връщане на сумата от 21.08.2018 г. К. е декларирал, че произходът на сумата е получен потребителски кредит от 29.09.2008 г. От справка в ИС на НАП е установено, че А. К. от 2012 г. до 2017 г. не е получавал доходи; не е подавал ГДД по ЗДДФЛ, в които да е декларирал получени доходи. Ревизията е приела, че не се доказва възможността А. К. да е разполагал със свободни средства, които да предостави на ревизираното лице, със следните мотиви:

- от обясненията за произхода на парите, че същите са от потребителски кредит от 2008 г., шест години преди тяхното предоставяне в заем. К. не е представил доказателства за размера на получения кредит и къде са съхранявани тези средства до тяхното предоставяне;

- К. не е получавал доходи, не е декларирал получени възнаграждения от граждански или др. доход. Бил е собственик на четири МПС с дата на първоначална регистрация – 1986 г., 1995 г., 1996 г. и 1997 г. Едно МПС е спряно от движение, а за останалите информацията е, че се съхраняват в частен имот, т.е. не са в движение. През 2013 г. на К. му се ражда дете, като неговата съпруга от м.февруари 2013 г. получава обезщетение за временна неработоспособност, като обезщетението е около минималната работна заплата. В заключение е прието, че А. К. не е притежавал парични средства в такива размери, че да покрива разходите си за живот на него и семейството му, и едновременно с това да предостави сума в размер на 9 000 лв. на ревизираното лице.

6. договор за паричен заем от 15.12.2014 г. между Д. К. - заемодател и Д. Д. Г.-К. - заемател, с който заемодателят предава на заемателя сума в размер на 9 000 лв. Сумата е получена в брой. На Д. К. е връчено ИПДПОТЛ с цел установяване на произхода на парите. К. е декларирал, че по предоставения заем няма определена лихва. Представил е разписка за върната сума на 07.04.2019 г. За произхода на парите е посочил, че същите са от спестявания и от продажба на поземлен имот през 2010 г. за около 6 000 лв. и от получен кредит през 2010 г. 9 500 лв. и от трудови възнаграждения. Ревизията е приела, че не се доказва възможността Д. К. да е разполагал със свободни средства, със следните мотиви:

- според обясненията произходът на парите е от потребителски кредит от 2010 г. и от продажба на поземлен имот. Установено е, че лицето е закупило земя и сграда през 2010 г. в [населено място]. В същото време е собственик на стари автомобили, закупени през 2006 г. и 2008 г. с дати на регистрация 1990 г. и 1996 г. През 2016 г. лицето сключва граждански брак и му се ражда дете. От справка в ИС на НАП е установено, че К. е получавал доходи от трудови правоотношения около средните за страната и не е декларирал допълнително получени доходи. Ревизията е приела, че не се установяват свободни парични средства, с които лицето след покриване на разходите за живот на неговото семейство, да предостави 9 000 лв. в заем на ревизираното лице през 2014 г., които да му бъдат върнати пет години по-късно през 2019 г.

От справка в ИС на НАП е установено, че в подадената от ревизираното лице ГДД по ЗДДФЛ за 2014 г. е декларирало получени доходи от трудово правоотношение и доходи от наем на МПС, но не е декларирало получените заеми. Частта от заемите, която не е върната от Д. К. до края на 2014 г., е в размер на 47 291 лв.

В табличен вид е изготвена справка за съпоставка на получените доходи и извършените от лицето разходи за ревизираният период, подробно посочени в констативната част на РД – стр.14-26.

В приходната част на справката са включени: доходи от трудови възнаграждения; доходи от наем и други източници на средства, в т.ч. наем на МПС в размер на 364 лв.; продажба на

наследствен имот в размер на 416 лв.; детски добавки в размер на 420 лв.; възстановяване на застрахователна премия в размер на 710.80 лв.; продажба на наследствени стоки в размер на 1 100 лв.; дарения /от родител/ в размер на 19 737.57 лв.; получени парични заеми, в т.ч. потребителски кредит от "УниКредит Банк" АД в размер на 12 000 лв., ипотечен кредит в размер на 103 860 лв., заем от Б. Б. в размер на 1 808 лв., заем от А. А. в размер на 1 483 лв. и кредитна карта в размер на 3 083.65 лв.

В разходната част на справка са включени: разходи за издръжка и живот в размер на 500 лв.; разходи за придобиване и подобрене недвижимо имущество по предварителен договор в размер на 11 540 лв. и в размер на 103 860 лв.; платени суми по кредитна карта в размер на 3 900 лв.; предоставени парични заеми на трети лица /И. К./ в размер на 19 000 лв.; разходи за екскурзии, пътувания и почивки в размер на 2 173.20 лв.; разходи за платени данъци, осигурителни вноски, такси и др. публични вземания в размер на 50 лв.; застраховка МПС в размер на 170 лв.; покупки с кредитна карта в размер на 3 083.65 лв.

Прието е, че към 01.01.2014 г. Д. К. е разполагала с парични средства в брой в размер на 5 000 лв. След анализ на движението на паричните средства по банковите сметки на ревизираното лице е установено, че наличните парични средства в тях към 01.01.2014 г. са общо в размер на 41.89 лв. Прието е, че паричните банкови средства в края на периода възлизат на сумата от 49 195.26 лв. Началните и крайни парични наличности са намерили отражение в направената съпоставка и анализ на имущественото и финансово състояние на лицето. Като резултат от изготвената съпоставка е налице несъответствие, т.е. размерът на извършените от лицето разходи надвишава размера на доказаните от него доходи за ревизирания данъчен период със сумата от 39 186.98 лв. Прието е, че недостигът представлява недеклаиран придобит през годината доход, използван от ревизираното лице за извършване на плащания за издръжка и живот, погасяване на банкови кредити и други разходи.

Предвид установеното, по реда на чл.122, ал.2 ДОПК е определена годишната данъчна основа за облагане, при което е установен данък за довносяне в размер на 3 918.70 лв. и лихва за забава в размер на 2 771.17 лв.

Недоволна от така издадения РА, жалбоподателката го е оспорила по административен ред и с Решение № 1147/25.07.2022 г. на Директора на ДОДОП актът е потвърден изцяло.

По делото беше изслушана **съдебно-счетоводна експертиза** с вещо лице Г. З., която даде основно заключение по следните задачи:

Като вземе предвид представените по делото писмени доказателства, включително общия паричен поток и имущественото състояние на съпрузите, РА № Р-22221019008142-091-001/10.08.2020 г., издаден за 2013 г. на жалбоподателката /влязъл в сила/ и РА № Р-22220219008141-091-001/10.08.2020 г., за 2013 г. /отменен/ по отношение на И. К., да отговори на въпросите:

1. Какво е началното салдо на жалбоподателката за 2014 г. въз основа на началното салдо, приходите и разходите за 2013 г. на жалбоподателката и съпруга и И. К..
2. Какво е движението на паричните средства на жалбоподателката за 2014 г.
3. Има ли превишение на разходите над приходите за 2014 г.
4. Каква е данъчната основа за 2014 г. на жалбоподателката и като се вземат предвид началното салдо на жалбоподателката за 2014 г. приходите и разходите на жалбоподателката и съпруга ѝ.
5. Какви биха били размерите на данъка върху доходите на физическото лице за 2014 г. и лихвата до датата на издаване на процесния акт.

По първия въпрос в.л. установява, че РА на И. К. за 2013 г. е отменен с Решение № 5450 от 16.09.2022 г. на АССГ по адм.дело № 5246/2021 г. Установява за начално салдо към 01.01.2013 г. при изчисляване на семейния паричен поток на В. К. /майка/ и И. К. е приета сумата в размер на 21 000 лв., описани в представените договори за дарения и договори за заеми, сключени преди тази дата, които надхвърлят тази сума. Съгласно ССЕ в резултат на приходите и разходите на семейството през 2013 г. при начално салдо 21 000 лв. доходите

надвишават приходите с 18 144.29 лв., която сума е начално салдо на семейството към 01.01.2014 г.

По втория въпрос в Приложение №1 сумата от 5 000 лв., включена като начално салдо от ревизията в л. записва сумата от 18 144.29 лв., която се получава след отразяване на приходите и разходите на семейството за 2013 г. при начално салдо към 01.01.2013 г. от 21 000 лв.

Съгласно ССЕ за 2014 г. приходите и разходите, включени в таблицата на паричния поток са само на Д. К. и са следните:

**Приходи за 2014 г.:**

Доход от трудови правоотношения – 4 262.22 лв.

Доход от наем на МПС – 364 лв.

Необлагаеми доходи – продажба на наследствен имот и стоки, застрахователна премия: общо в размер на 1 646.80 лв.

Дарения от родител – 19 737.57 лв.

Получени парични заеми, които ревизиращите органи са приели за реални, общо в размер на 122 234.65 лв.

Потребителски кредит – 12 000 лв.

Ипотечен кредит – 103 860 лв.

Заем от Б. Б. – 1 808 лв.

Заем от А. А. – 1 483 лв.

Средства от кредитна карта – 3 083.65 лв.

**Разходи за 2014 г.:**

Ревизията е включила декларираните от лицето годишни разходи за живот в размер на 500 лв., тъй като са включени отделно в размер на 3 083.65 лв. и покупките с кредитната карта.

За придобиване и подобрене на недвижимо имущество сумата е в размер на 115 400 лв.

Платените суми по кредитна карта са в размер на 3 900 лв.

Разходите за екскурзии, пътувания и др. са в размер на 2 173.20 лв.

Разходи за данъци и други публични вземания – 50 лв.

Разходи за застраховка на МПС – 170 лв.

Начално салдо по банкови сметки, съгласно ССЧЕ е в размер на 39.89 лв., а крайното към 31.12.2014 г. – 49 195.26 лв.

В Приложение 1 към заключението:

Според вещото лице, ако се коригира само началното салдо към 01.01.2014 г. и се запише сумата от 18 144.29 лв. – начално салдо в резултат на семейния паричен поток за 2013 г. и се запазят приходите и разходите, посочени по-горе, включени от ревизиращите органи в паричния поток на жалбоподателката, резултатът за 2014 г. е недостиг от парични средства в размер на 26 042.69 лв.

В Приложение №2 към заключението, при следните условия:

1. Коригиране на началното салдо от 5 000 лв., прието от ревизиращия орган и замяна със сумата 18 144.29 лв. /начално салдо от семейния паричен поток за 2014 г./ и

2. Включване на още един приход – заемните средства, описани по-горе в заключението, за което са представени договори за заеми с лицата – Л. И., Б. К., А. К. и Д. К., общо в размер на 44 000 лв.

Според вещото лице в този случай се получава превишение на доходите над разходите за 2014 г. на ревизираното лице със сумата от 17 957.31 лв.

Предвид липсата и непредставяне на документи за приходи и разходи за 2014 г. на И. К., вещото лице е изготвило още две приложения:

Приложение №3: Сумата 18 144.29 лв. е поставена в задачата като начално салдо към 01.01.2014 г. Тази сума е резултат от семейния паричен поток за 2013 г., като са включени приходи и разходи на двамата съпрузи.

Ако се прецени, че половината от сумата 18 144.29 (9 072.14 лв.) следва да участва при



формиране на паричния поток за всеки от съпрузите, резултатът за жалбоподателката ще бъде недостиг от парични средства в размер на 35 114.84 лв.

Приложение №4: При начално салдо към 01.01.2014 г. половината от сумата 18 144.29 (9 072.14 лв.) и включване на заемните средства по договорите за наем с лицата Л. И., Б. К., А. К. и Д. К., общо в размер на 44 000 лв., резултатът за жалбоподателката ще бъде превишение на доходите над разходите за 2014 г. със сумата от 8 885.16 лв.

По третия въпрос в.л. установява, че има превишение на разходите над приходите за 2014 г. при изчисленията в Приложение № 1 и Приложение № 3 към заключението, съответно със сумите 26 042.71 лв. и 35 114.84 лв., подробно изложено в констативно-съобразителната част на ССЧЕ.

По четвъртия въпрос в.л. установява:

1. При резултат от 26 042.71 лв. недостиг от парични средства, общата данъчна основа за 2014 г., съгласно чл. 122, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК е в размер на 30 995.38 лв., която включва придобития облагаем доход от всички източници за годината.

2. При резултат от 35 114.84 лв. недостиг от парични средства, общата данъчна основа за 2014 г., съгласно чл.122, ал.1 и ал.2 ДОПК е 40 067.51 лв.

По петия въпрос в.л. установява:

1. При резултат от 26 042.71 лв. недостиг от парични средства, данъкът за внасяне е 2 604.27 лв. Лихвата за периода от 01.05.2015 г. до 18.04.2022 г. е в размер на 1 841.65 лв.

2. При резултат от 35 114.84 лв. недостиг от парични средства, данъкът за внасяне е 3 511.48 лв. Лихвата за периода от 01.05.2015 г. до 18.04.2022 г. е в размер на 2 483.20 лв.

Съдът ще коментира приетото по делото заключение при излагане на правните изводи.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал се приобщиха следните **писмени доказателства**:

Представени от жалбоподателя: с молба в с.з. от 13.07.2023 г. – Решение № 5450 от 16.09.2022 г. и Решение № 5556 от 30.09.2022 г. на АССГ по адм.дело № 5246/2021 г.; изпълнителен лист от 28.02.2023 г., издаден от АССГ на И. К.; РА № Р-22220219008141-091-001/10.08.2020 г. на И. К. К. /отменен/; РА № Р-22221019008142-091-001/10.08.2020 г. на Д. Д. Г. – К. /влязъл в сила/ /л.90/.

Представени от ответника: с молба от 07.07.2022 г. – доказателства за връчване на ЗВР /л.86/; с молба в с.з. от 13.07.2023 г. – доказателства за връчване на Решение № 1147/25.07.2022 г. на ДДОДОП /л.123/; с молба от 24.08.2023 г. – информация, че РА № Р-22220219008141-091-001/10.08.2020 г. на И. К. К. е отменен с Решение № 5450 от 16.09.2022 г. на АССГ по адм.дело № 5246/2021 г., влязло в сила, необжалвано пред ВАС /л.127/.

Представени от трети лица: Доказателства във връзка с удостоверяване наличието и валидността на КЕП на служителите, подписали с електронен подпис ЗВР, Заповед за спиране на ревизия, Заповед за възобновяване на ревизия, ЗИЗВР, РД и РА, представени от "Борика" АД /л.165-167/.

По делото беше прието за послужване адм.дело № 5246/2021 г. на АССГ.

**При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:**

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от РД, който на практика представлява неразделна част от издадения РА. Оспореният акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Мотивите изцяло са основани на преценката на събраните в хода на ревизията писмени доказателства за

установени положителни факти. Видно от мотивите на издадените РА и РД, е изпълнено изискването по чл.115, ал.2 ДОПК ревизиращите органи да установят всички факти от значение за резултатите от ревизията и непосредствено да се запознаят с всички доказателства. В хода на ревизионното производство са събрани доказателства по предвидените в ДОПК способи. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила.

Във връзка с компетентността на ревизиращите органи по делото е представена Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на Директора на ТД на НАП-С. /л.18/. От същата се установява, че М. А. К. към датите на издаване на ЗВР, Заповед за спиране на ревизия, Заповед за възобновяване на ревизия, ЗИЗВР, РД, РА е била оправомощена да възлага ревизии.

От приложените по делото доказателства е видно, че както ЗВР, Заповед за спиране на ревизия, Заповед за възобновяване на ревизия, Уведомление № Р-22221020008101-113-001/26.11.2021 г. на основание чл.124, ал.1 ДОПК, ЗИЗВР, РД и РА, са връчени на ревизираното лице по електронен път, за което са представени доказателства за връчване. Съдът намира, че при връчване на актовете и съобщенията, издадени от органите по приходите в хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения, които са ограничили както правото на участие на ревизираното лице в производството, така и правото му на защита, и които нарушения да опорочават издадения РА до степен нищожност. Съгласно чл.3 от Закон за електронния документ и електронни удостоверителни услуги, Електронен документ е електронен документ по смисъла на чл.3, т.35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28.08.2014 г./ Писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ съдържащ електронно изявление. В редакцията, действаща към момента на издаване на ЗВР, Заповед за спиране на ревизия, Заповед за възобновяване на ревизия, ЗИЗВР, РД и РА, електронен документ е електронно изявление, записано върху магнитен, оптичен или друг носител, който дава възможност да бъде възпроизведено/. Писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ.

Съгласно чл.4 ЗЕДЕУУ автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл.13 ЗЕДЕУУ /Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 01.07.2011 г./, Електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл.16. Електронният подпис по ал.3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал.1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си.

В конкретния случай, ЗВР, Заповед за спиране на ревизия, Заповед за възобновяване на ревизия, ЗИЗВР, РД, както и РА, са създадени като електронни документи по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронни документи, подписани от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, те са връчени на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.1 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред със съответната разписка. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. По определението на чл.13, ал.1 ЗЕДЕУУ електронен подпис е

всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство. Квалифициран електронен подпис, съгласно ал.3 и ал.4 е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл.16 и именно той има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, следователно е необходимо да е спазено изискването на чл.16, ал.1, т.1 ЗЕДЕУУ, според което той трябва да е придружен от издадено от доставчик на удостоверителни услуги удостоверение за КЕП, отговарящо на изискванията на чл.24 и удостоверяващо връзката между автора и публичния ключ за проверка на подписа. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Автентичността на всеки един документ/частен свидетелстващ и официален свидетелстващ или диспозитивен/ може да бъде оспорена по реда на чл.193 ГПК и в този случай Съдът е длъжен да провери дали този документ действително материализира изявление, направено от лицето /органа/, сочен като негов автор или не.

По делото са представени доказателства за валидност на притежаваните от органите по приходите електронни подписи, анализът на които обосновава извод за това, че ЗВР, Заповед за спиране на ревизия, Заповед за възобновяване на ревизия, ЗИЗВР, РД и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в ал. 4 на чл. 13 от ЗЕДЕУУ е въведена фикция за саморъчен подпис. От друга страна, Съдът съобрази и това, че всички доставчици на удостоверителни услуги на територията на Република България в изпълнение на изискването на чл. 28 от ЗЕДЕУУ се поддържат публични регистри на издадените удостоверения за електронни подписи, публикувани на техните интернет-страници. Проверките в тях се осъществяват по име на автор на подписа, следователно не се изискват специални знания и умения, както и да се разполага с конкретния подписан електронно документ. Във всеки един от тези регистри, видът на подписа е указан с търговско наименование, но при преглед на предлаганите от същия доставчик удостоверителни услуги /публичнодостъпна информация/ се установява дали съответното търговско наименование е за квалифициран електронен подпис. Посочената информация се съдържа и в обявените политики за предоставяне на удостоверителни услуги от съответните доставчици, както и в Наръчник на потребителя, където е указан и конкретният цифров идентификатор за съответния доставчик, който се съдържа в удостоверението за квалифициран електронен подпис.

От така представените преписи на хартиен носител, включително и от извършените справки в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, се установява, че ЗВР, Заповед за спиране на ревизия, Заповед за възобновяване на ревизия, ЗИЗВР, РД и РА, издадени като електронни документи са подписани с квалифициран електронен подпис на органа, възложил ревизията – М. А. К., А. Л. И. – ръководител на ревизията и К. Д. С., ст.инспектор по приходите в ТД на НАП-гр.С. същите са притежавали валиден квалифициран електронен подпис към датите на издаване на съответните актове.

РА е издаден след ревизионно производство, което се е развило по особените правила на чл.122 ДОПК и с оглед на това следва да се вземе предвид правилото, въведено в нормата на чл.124, ал.2 от същия кодекс: в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл.122, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122, ал.1 е подкрепено със събраните доказателства. Това означава, че на ревизионния акт нормативно е придадена отнапред материална доказателствена сила по отношение на обективизираните в него констатации за проявлението на конкретни факти и обстоятелства.

Предпоставката по чл.122, ал.1 ДОПК в случая е несъответствие на декларираните и/или получените приходи и доходи с имущественото и финансовото състояние на ревизираното лице, и без съмнение са подкрепени от събраните в хода на ревизионното производство доказателства. Ревизията е установила, че увеличаване на имуществото на лицето, което не се дължи на декларираните облагаеми доходи. В този случай установеното следва да се счете за

доход с недоказан произход, подлежащ на облагане, като размерът на данъчната основа правилно е определен съобразно чл.122, ал.2 ДОПК, при спазване на производството по чл.124 от кодекса.

Органът по приходите е уведомил изрично ревизираното лице, че ревизията му ще бъде извършена по реда на чл.122 ДОПК и основата за облагане ще бъде определена по този ред. Нормата на чл.124, ал.1 ДОПК изисква, когато данъчният орган установи, че са налице обстоятелствата по чл.122, ал.1 ДОПК, той да уведоми данъчния субект, че ще определи данъчната основа по реда на чл.122 и сл., и да му определи срок за представяне на документи и за вземане на становище, който не може да бъде по-кратък от 14 дни. Тази процесуална норма е гаранция за правото на защита на данъчния субект, който от самото начало на данъчния процес следва да бъде наясно за начина на определяне на данъчната основа, за да може да вземе становище и да представи доказателства.

Актовете на органите по приходите са връчвани на ревизираното лице и същото е могло своевременно да защити правата си, като представи доказателства. Не са допуснати нарушения на изискванията за компетентност, съдържание, форма и процесуални правила при издаването на РА.

Предвид изложеното Съдът намира, че РА акт е постановен от материално компетентен орган с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма и е постановено в рамките на преклузивния срок по чл.109 ДОПК и не са налице основания за нищожност на същия.

#### **По приложението на материалния закон.**

С оспорения РА са установени задължения за данък по чл.17 ЗДДФЛ за 2014 г. Страните не спорят, че ревизионното производство се е развило по реда на чл.122 ДОПК, като основата за облагане с данък върху доходите за 2014 г. е определена при извършен анализ на обстоятелствата по чл.122, ал.2 ДОПК.

Установената презумпция за вярност на фактическите констатации в РА е оборима и доказателствената тежест за това е на жалбоподателя. В производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл.122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдяните от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл.124, ал.2 ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства. Ако такива доказателства липсват, тежестта за опровергаването им не може да бъде възложена на ревизираното лице.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл.122, ал.1 ДОПК. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че за ревизирания период декларираните и/или получени доходи от ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото състояние на лицето. Това безспорно е установено от съставения баланс на паричния поток за периода и констатациите за наличие на превишение на разходите над приходите.

Съдът намира, че органите по приходите обосновано са преминали към приложението на особения ред за облагане, тъй като от събраните в хода на ревизията доказателства безспорно се установява превишение на разходите над приходите, което съгласно разпоредбата на чл.12а, ал.1 ДОПК се приема за основа за облагане с данък върху доходите. От констатациите в РД и изготвения баланс за разполагаемите парични средства за 2014 г. органите по приходите са извършили цялостен анализ на паричните потоци на ревизираното лице. Изследвани са всички декларирани от жалбоподателя източници на доходи, като при определяне на разполагаемите парични средства са съобразени всички представени документи за получени доходи, както и правилно са съобразявани наличните и разходваните

суми. Прието е, че лицата, предоставили заеманите на жалбоподателката парични суми, подробно описани във фактичката част на съдебния акт, не са могли да предоставят тези суми, поради липса на финансова възможност.

Относно Л. И. е прието, че не е разполагал със сумата, предмет на договора за заем. За Б. К. е прието, че липсват безспорни и категорични доказателства, че същата е разполагала със съответните суми, предмет на договорите за заем. За А. К. и Д. К. не се доказва възможност за предоставяне на сумите, предмет на договорите за заем, не е доказано, че лицата са разполагали със съответните суми, не са установени други източници на получени доходи. В заключение е стигнато до извод, че заемодателите на жалбоподателката не притежават достатъчно доходи от трудови и други правоотношения, даващи им възможността да предоставят заеми в посочените в договорите размери на суми. Съдът споделя изводите на органите по приходите. Безспорно нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство са представени доказателства, че лицата, сочени за заемодатели, са разполагали със съответните суми, предмет на сключените договори за заем. Същите по своята същност са частни удостоверителни документи с формална доказателствена сила, която не обвързва Съда относно тяхното съдържание.

Органите по приходите са се съобразили с императивните правила по приложимия материален закон – чл.17 ЗДДФЛ, съгласно който данъчната основа за облагане е годишна и така следва да обхваща доходите от всички източници за съответната календарна година. Така и основата за облагане следва да бъде определена на годишна база. При формиране на баланса на разполагаемите парични средства следва да бъдат установени общия размер на всички получените суми, които са на разположение на лицето и съответно общия размер на всички разходвани за годината суми и спрямо тези общи размери да се извърши съпоставка дали получените и разполагаеми суми превишават разходите или обратното. Това е съобразено от органите по приходи, които в актовете си са определили правилно приходи, разходи и превишение за всяка от изследваните годините, а също и дължимия данък.

Спрямо жалбоподателката е проведена предходна ревизия, приключила с РА № Р-22221019008142-091-001/10.08.2020 г. за 2013 г., влязъл в законна сила. С този акт приходната администрация е приела, че за периода не се установяват допълнителни задължения по ЗДДФЛ. С този РА са определени налични парични средства на ревизираното лице в брой в размер на 5 000 лв., като крайно салдо за 2013 г. и начално салдо за 2014 г.

За 2013 г. е извършена ревизия и на съпруга на жалбоподателката – И. К. К., приключила с РА № Р-22220219008141-091-001/ 10.08.2020 г. С този РА на И. К. К. са установени за довносяне задължения за данък по чл.17 ЗДДФЛ в размер на 2 335.98 лв. и лихва от 1 489.54 лв. РА е оспорен по съдебен ред и с влязло в сила решение на АССГ същият е отменен. Съдът е приел, че РА е необоснован за определените задължения на И. К. за 2013 г. и че не са налице предпоставките на чл.122, ал.1, т.7 ДОПК.

Спорен въпрос между страните е наличието на сума в началото на ревизирания период. В приетата ССЕ вещото лице установява начално салдо на семейството към 01.01.2014 г. в размер на 18 144.29 лв. Отделно след обстоен анализ на приходите и разходите на жалбоподателката, експертизата установява начално салдо по банкови сметки в размер на 39.89 лв., а крайното салдо към 31.12.2014 г. – 49 195.26 лв.

В отговора по задача №3 в.л. установява безспорно превишение на разходите над приходите за 2014 г. В Приложение №1 от ССЕ то е записало като начално салдо към 01.01.2014 г. сумата в размер на 18 144.29 лв., вместо определената от органите по приходите в размер на 5 000 лв. В този случай се констатира превишение на разходите над приходите на жалбоподателката със сумата в размер на 26 042.71 лв., която сума представлява недостиг на парични средства.

Отделно в Приложение №3 в.л. е посочило, че тъй като сумата 18 144.29 лв. е резултат от семейния паричен поток за 2013 г. /включени приходи и разходи на жалбоподателката и нейния съпруг И. К./, и при преценка на Съда, че е правилно половината от тази сума, равна

на 9 072.14 лв. да участва при формиране на паричния поток за всеки от съпрузите, то резултатът на Д. Д. Г. – К. е недостиг от парични средства в размер на 35 114.84 лв.

Съгласно ССЕ при резултат от 35 114.84 лв. недостиг от парични средства, съгласно чл.122, ал.1 и ал.2 ДОПК е следната: Годишна данъчна основа за доходи от трудови правоотношения – 4 592.67 лв., Годишна данъчна основа за доходи от наем – 360 лв., Недеклариран доход – 35 114.84 лв., Обща данъчна основа за 2014 г. 40 067.51 лв. Данъкът по чл.48 ЗДДФЛ е 4 006.75 лв. (40 067.51 лв. x 10 %). Авансово удържаният/внесен данък е 495.27 лв., а за внасяне – 3 511.48 лв. Лихвата за периода от 01.05.2015 г. до 18.04.2022 г. е 2 483 лв.

Съдът кредитира експертното заключение като компетентно изготвено и даващо отговор на поставените задачи. Същото е мотивирано, съответства на събраните доказателства и следва да се приеме и за обосновано, предвид подробно изложената от вещото лице аргументация, послужила за формиране на експертните изводи. Експертът е анализирал коректно събраните доказателства и е изградил последователни, компетентни и вътрешно непротиворечиви изводи. Отговорил е изчерпателно на поставените въпроси, след съвкупна проверка и анализ на всички относими към спора факти.

С оглед експертното заключение и доказателствата по делото, Съдът счита, че при определяне на дължимия данък следва да бъде взета предвид половината от сумата 18 144.29 лв., тъй като същата е резултат от семейния паричен поток за 2013 г., а именно 9 072.14 лв. Въз основа на същата следва да бъде определен дължимият данък, а не както са подхождали ревизиращите органи, определяйки, че към 01.01.2014 г. жалбоподателката е разполагала със сумата от 5 000 лв.

При така установеното от вещото лице превишение на разходите над приходите за 2014 г., РА следва да бъде изменен, като се приеме за начално салдо сумата от 9 072.14 лв., и превишението е на стойност 35 114.84 лв. недостиг на парични средства. В тази връзка следва определеният от органите по приходите дължим данък от 3 918.70 лв. да се намали на 3 511.48 лв., с дължима лихва от 2 483.20 лв. за периода от 01.05.2015 г. до 18.04.2022 г.

С оглед на изложеното жалбата е частично основателна и оспореният РА следва да бъде изменен съобразно изложеното в мотивите на съдебния акт.

Според изхода на спора основателни са претенциите на двете страни за присъждане на разноски. Жалбоподателката претендира разноски в общ размер на 1 770 лв., от които държавна такса 50 лв., адвокатско възнаграждение 970 лв. и депозит за вещо лице 750 лв. според списъка на разноските /л.168/. Съобразно уважената част от жалбата на жалбоподателката следва да се присъдят разноски в размер на 183.93 лв.

Претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение, изчислено на базата на чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възлиза на 968.99 лв. Съобразно отхвърлената част от жалбата в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 868.30 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160 и чл.161 от ДОПК Административен съд-С. град,

## **Р Е Ш И:**

**ИЗМЕНЯ** Ревизионен акт № Р-22221020008101-091-001/18.04.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-гр.С., потвърден с Решение № 1147/25.07.2022 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, като НАМАЛЯВА определения данък по ЗДДФЛ за 2014 г. на Д. Д. Г.-К. от [населено място], [улица], ет.3, ап.11, ЕГН: [ЕГН], от 3 918.70 лв. на 3 511.48 лв.; и НАМАЛЯВА дължимата лихва върху този данък от 2 771.17 лв. на 2 483.20 лв.

**ОСЪЖДА** Д. Д. Г.-К. от [населено място], [улица], ет.3, ап.11, ЕГН: [ЕГН], да заплати на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 651.14 лв. /шестстотин петдесет и един лева и 14

ст./.

**ОСЪЖДА** дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП да заплати на Д. Д. Г.-К. от [населено място], [улица], ет.3, ап.11, ЕГН: [ЕГН], разноси по делото в размер на 183.93 лв. /сто осемдесет и три лева и 93 ст./.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

**СЪДИЯ:**